

GAZETA LUBELSKA

Rok II

NIEZALEŻNE PISMO DEMOKRATYCZNE

Nr 15

Droga umocnienia niepodległości i wielkości Rzeczypospolitej Przemówienie Prezydenta ob. Bieruta na V Kongresie S. L.

Obywatele!

Pragę przekazać Wam — jako pierwszemu po zakończeniu wojny Ogólnopolskiemu Kongresowi Stronnictwa Ludowego serdeczne i gorące powitanie w imieniu Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

S. L. — JEDEN Z CZTERECH FILARÓW

Stronnictwo Ludowe jest jedną z tych partii politycznych, które odegrały decydującą rolę w najbardziej krytycznym i przełomowym okresie naszego życia narodowego: w okresie bezpośredniej walki o wyzwolenie naszego kraju z najazdu hitlerowskiego i odrodzenia Polski po jej wyzwoleniu na nowych podstawach demokracji.

Stronnictwo Ludowe było jednym z tych czterech filarów, na których oparł się nasz naród, uratowany od zagłady, strzecha ojezysta — w najtrudniejszym, ale też i najbardziej doniosłym okresie układania podwalin i budowania zrębów naszego odrodzonego bytu państwowego, narodowego i kulturalnego.

WAŻKIE PYTANIE

Przed dwoma tygodniami, gdy obchodziliśmy rocznicę powstania Krajowej Rady Narodowej, zadawaliśmy sobie pytanie: jak wyglądałoby nasze dzisiejsze życie polityczne, państwowe i społeczne, gdyby dwa lata temu nie znaleźli się ludzie, którzy przekreślili i odrzucili stare sanacyjne zasady polityki polskiej, kierowanej przez emigrantów.

Jak ułożyłyby się nasze losy, gdyby nie powstały w narodzie odpowiednie siły, które nie tylko wzmocniły naszą walkę z bestialską okupacją, ale nadały walce tej właściwe tory i kierunek zapewniający zwycięstwo. Jak przedstawiałaby się dzisiejsza nasza rzeczywistość, w jakim położeniu znajdowałby się dziś chłop, robotnik, cały lud pracujący, gdyby do Polski znów powróciła władza obszarników, karteli, sanatorów i całej tej kompanii londyńskiej, która tak żarliwie przygotowywała się w ciągu 6-ciu lat do powrotu pod osłoną narzuconej narodowi konstytucji faszystowskiej z 1935 roku.

Wystarczy zadać sobie takie pytanie, aby ocenić jak wielką, jak doniosłą sprawą dla mas ludowych w Polsce i przede wszystkim dla wielkich mas chłopskich było powstanie K.R.N., wystarczy porównać sytuację obecną w Polsce i w Europie, sytuację po pierwszej wojnie światowej, aby uprzytomnić sobie dwie różne drogi, po których potoczyła się nasza polityka polska wówczas przed 27 laty i dzisiaj.

ONGIS I DZISIAJ

Droga, po której ciągnęli Polskę przywódcy polityczni od listopada 1918 roku po przez rok 1920, 1923 i 1926 doprowadziła nas do konstytucji faszystowskiej z 1935 roku, do klęski wrześniowej i do jarzma hitlerowskiego.

Na drodze tej przewodziła narodowi piśmudczyzna i sanacja przy poparciu i współdziałaniu ówczesnych przywódców stron-

nictw chłopskich i robotniczych — mimo wzrastającego oporu mas ludowych, przy czym siła tego oporu była niedostateczna wskutek wewnętrznego rozbitcia, wskutek braku jedności, wskutek rozbieżności dążeń w organizacjach ludu pracującego.

Droga, po której prowadzi Polskę od dwóch lat Krajowa Rada Narodowa, jest niczym innym, jak tylko drogą usamodzielnienia mas ludowych, zjednoczenia ich sił i zabezpieczenia Polski przed powrotem faszystów i przed ponowną utratą jej niepodległości.

NIE MA WĄTPLIWOSCI

Jeżeli dziś zjawiają się niektórzy działacze polityczni oraz różni „przyjaciele” stąd i zówad i powiadają tak: niewiadomo jeszcze, jaką drogę zechce wybrać sobie naród: może tę, a może tamtą, a może jeszcze inną, to my możemy śmiało odpowiedzieć wszystkim, że nie ma żadnych wątpliwości co do tego, po jakiej drodze chce iść naród polski i nie mają też tych wątpliwości polskie masy ludowe, stanowiące trzon i jedyną siłę twardą narodu. Jedynie słuszną drogę wskazuje Krajowa Rada Narodowa, bo nikt nie chce powtórzyć błędów, które wypróbowaliśmy na swej skórze w 1918, 20, 23, 26, 35 roku i w czasie sześciolatniej tragedii ogólnonarodowej. Manienie nas i nęcenie do poszu-

kiwania innych męźnych dróg jest niczym innym jak oszustwem, które także znamy dobrze, bośmy oszukiwani byli już wielokrotnie.

DWIE DROGI

Są tylko dwie drogi: droga samodzielności ludu pracującego, którą można osiągnąć przez zjednoczenie jego sił, jest to droga demokracji, droga wskazana przez Krajową Radę Narodową. I jest druga droga, prowadząca nieuchronnie do faszystów — jest to droga wyrzeczenia się samodzielności i inicjatywy przez lud pracujący na rzecz tych, którzy grasowali w naszym życiu politycznym przed powstaniem K.R.N., to jest droga oddania steru rządu

(Dalszy ciąg na str. 2-ej)

Kampania odzieżowa na rzecz Europy i Azji

NOWY JORK, 14.I. (PAP). W całych Stanach Zjednoczonych rozpoczęła się zw. kampania odzieżowa na rzecz Europy i Azji. Prezes komitetu zbiórki, Kaiser, oświadczył, że w tym celu w 11 tysiącach miast zmobilizowano 90 milionów Amerykanów. Akcję prowadzą 93 narodowe organizacje z pół milionem sekcji. Organizacje te obejmują zakłady wychowawcze,

Posiedzenie kongresu amerykańskiego

NOWY JORK, 14.I. W najbliższych dniach odbędzie się posiedzenie Kongresu amerykańskiego. Spośród główniejszych tematów dyskusji należy wymienić: Sprawę ratyfikacji pożyczki dla Wielkiej Brytanii, niezadowolone wojsk amerykańskich rozsiadanych po całym świecie za zbyt powolne przeprowadzanie demobilizacji, rezolucję w sprawie Palestyny oraz sprawę szerzących się strajków.

Wyjazd

Polskiej delegacji do Szwajcarii
WARSZAWA, 14.I. (PAP). W godzinach rannych dnia 12 bm. wyjechała polska delegacja dla rokowań ze Szwajcarią w składzie: podsekretarz stanu w Ministerstwie Żeglugi i Handlu Zagranicznego dr Grosfeld, jako przewodniczący, dyrektor Departamentu w Ministerstwie Żeglugi i Handlu Zagranicznego Drozdowski i naczelnik Wydziału Zachodniego Min. Żeglugi i Handlu Zagranicznego Roszkowski.

Ze zgromadzenia generalnego O.N.Z.

Wybór siedmiu wiceprzewodniczących Sprawa energii atomowej i terenów mandatowych

LONDYN, 12.I. (Obsk. wt.). — W ślad za wczorajszym wnioskiem delegacji sowieckiej przeciwko tajnemu głosowaniu na przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego ONZ, w dniu dzisiejszym wpłynął wniosek delegacji meksykańskiej, by wybór siedmiu wiceprzewodniczących był dokonany jawnie, a nie przez tajne głosowanie. Na dzisiejszej sesji Zgromadzenia, na której miały się odbyć wybory wiceprzewodniczących, delegat holenderski doktor Van Kleffens zaproponował, by delegaci Chin, Francji, Afryki Płd., ZSRR, Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych i Wenezueli zostali mianowani wiceprzewodniczącymi. Delegat turecki poparł ten wniosek. Na wniosek delegata meksykańskiego siedmiu wiceprzewodniczących zaproponowanych przez delegata Holandii przeszło przez aklamację.

LONDYN (PAP). Agencja Reutersa donosi, że z wszystkich spraw, które rozpatrzy Zgromadzenie, wysuwa się na pierwszy plan sprawa utworzenia komi-

sji kontrolnej nad energią atomową, o mówiona na konferencji ministrów spraw zagranicznych w Moskwie oraz zagadnienie okazania pomocy uchodźcom.

Na pierwszym posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa będzie oznaczony termin zebrania Rady, składającej się z szefów sztabu 5 mocarstw. Zadaniem tej Rady będzie określenie liczebności sił zbrojnych, które każde z 51 państw zobowiąże się oddać do dyspozycji Rady Bezpieczeństwa w celu utworzenia światowych oddziałów bezpieczeństwa.

Generalne Zgromadzenie zajmie się również utworzeniem rady powierniczej. Dzienniki brytyjskie są zdania, iż minister spraw zagranicznych Wielkiej Brytanii, Bevin, proponuje przekazanie radzie powierniczej wszystkich ziem mandatowych, zarządzanych przez Wiel-

ką Brytanię z ramienia Ligi Narodów. Są to Palestyna, Tanganika, część Togo, Kamerun, dawne kolonie niemieckie w Afryce i Nauru na Pacyfiku.

LONDYN (Obsk. wt.). — W bieżącym tygodniu, po okresie wstępnym, mają rozpocząć się główne prace Narodów Zjednoczonych.

Dzisiaj po południu, jeśli na rannym posiedzeniu zostaną zakończone wybory członków do Komisji Ekonomiczno - Społecznej, rozpocznie się wielka debata na temat wniosków, zgłoszonych przez Wielką Brytanię, Kubę i inne państwa, a dotyczących przede wszystkim energii atomowej i jej kontroli bezpieczeństwa światowego i ogólnej pomocy finansowej dla UNRRA. W czasie posiedzenia popołudniowego zabierze głos minister Byrnes.

Zebranie Rady Bezpieczeństwa odłożone zostało na parę dni ze względu na wyjazd ministra Bidault do Paryża i nieprzybycia jeszcze wicekomisarza Wyszyńskiego.

LONDYN, 12.I. — Rząd francuski zawiadomił ONZ o ewentualnym przybyciu do Londynu generała de Gaulle'a w charakterze członka delegacji francuskiej. Francuska delegacja spodziewa się, że poza Zgromadzeniem Ogólnym odbędą się w Londynie dalsze rozmowy dwustronne na temat Szwajcarii i Nadrenii.

(Dokładanie na str. 3-iej)

Antyfaszystowska manifestacja w Londynie

LONDYN, 14.I. (PAP). Agencja Reutersa donosi, że w Londynie odbyła się antyfaszystowska manifestacja, w której wzięło udział około 3 tysiące londyńczyków. Wielki pochód przeszedł przez najbardziej zniszczone bombardowaniem niemieckim dzielnice Londynu, udając się do Hyde Parku. Przed pochodem niesiono transparenty z napisami: „Zamknąć Mosleya w

więzieniu”, „Czy nasi żołnierze umierali o to, by faszystom odżył w Anglii?”, „Wykorzenimy faszystów w powojennej Anglii”. W Hyde Parku wygłoszono przemówienia, w których domagano się, by minister spraw wewnętrznych zabronił faszystom wszelkiej działalności politycznej i by parlament uchwalił ustawę uznającą działalność faszystów za nielegalną.

Polska w Radzie Bezpieczeństwa

(Le. Be.) Rada Bezpieczeństwa jest jedną z najważniejszych instytucji Organizacji Narodów Zjednoczonych. Trochę o skarb ludzkości, o po tylu latach nakabrycznych cierpień uzyskany pokój, powierzyło zreszczeniem narodom świata swojej Radzie Bezpieczeństwa, w skład której wchodzi na okres 2-letni i Polska.

Przy wyborach otrzymały Holandia i Polska równą ilość głosów, wobec czego odbyło się losowanie. Gdy przewodniczący, Belgijski Spaak, wyciągnął karteczkę z urny i odczytał: „Pologne“ — Polska — słowo to zostało powitane — jak dobieżące międzynarodowe agentury prasowe — burzą oklasków.

Burza oklasków dla nowej Polski! Gorący aplauz dla naszego państwa i rządu na zgromadzeniu wszystkich narodów świata w mieście, gdzie działali i działają ci, dla których ta owoce jest symbolem politycznej śmiereci.

Należy przypuszczać, że ZSRR, Ukraina i Białoruś głosowały za Polską. Ale nam przypadło jeszcze kilkadziesiąt głosów państw, z którymi nas nie łączą tak ścisłe więzy przyjaźni i bezpośrednie polityczne interesy. Dlatego też głosowanie to można i należy komentować jako demonstrację, jako wyraz uznania i autorytetu, który zdobył Rząd Jedności Narodowej.

Czym zdobył Rząd nasz ten autorytet? Nie propagandą, nie ubieganiem się o sympatię, nie lawirowaniem, lecz konsekwentną linią konstruktywnej wewnętrznej i zagranicznej polityki, przewidyującą stopniowo trudność za trudnością na wewnątrz i zewnątrz.

Popularność i autorytetowi Rządu i Państwa Polskiego przeciwstawiło się przymierze naszej rodzimej reakcji z pewnymi kołami za granicą. Ale gdy jeszcze w początkowym stadium OZN w San Francisco przymierze wstecznicwa mogło ludzi się, że uda mu się zdyskreminować nową Polskę, to w ciągu dalszego rozwoju nastąpiło nie tylko formalne uznanie, o którym myśleliśmy, że jest tylko oportunistycznym, lecz krok za krokiem uznanie konsekwentnej linii państwa, siłą swojego historycznego rozwoju, przodującego w koalicji antyhitlerowskiej i państwa społecznej syntezy.

Powołano Polskę do organu, który ma czuwać nad bezpieczeństwem i pokojem narodów całego świata. Ze wybór ten odbył się wobec burzy oklasków, świadczy o tym, iż nie oportunizm, nie dyplomatyczny targ spowodował wybór, lecz uznanie osiągnięć moralnej i faktycznej polityki Nowej Polski.

Machinacje przemysłowców niemieckich

NOWY JORK, 14.I. (Tass). Jak donosi z Berlina korespondent agencji „Associated Press“, były przedstawiciel Stanów Zjednoczonych w komisji dla wykrycia niemieckiej własności za granicą, Nikson, ujawnił istnienie tajnego memorandum, które dyrektor niemieckiego koncernu chemicznego

Anglia buduje statki handlowe

LONDYN, 14.I. (Obsl. wł.). „Daily Mail“ pisze, że admiralicja brytyjska wydała rozkaz przerwania budowy okrętów wojennych w celu budowy statków handlowych.

OGŁOSZENIA
do „GAZETY LUBELSKIEJ“
przyjmuje dział ogłoszeń
od godz. 8-iej do 15-tej
Pieniądze można wpłacać na miejscu
lub PKO II-170, Oddział Lublin.

Przemówienie Prezydenta K.R.N. ob. Bieruta na V Kongresie S. L. w Warszawie

(Początek na str. 1-ej)

w kraju warstwom pasożytniczym: kartelom, obszarnikom, spekulantom i sanatorom różnego typu, strojącym się jak kamelion w różne barwy — i ludowe i socjalistyczne i antysemitki i rzekomo chrześcijańskie, a najczęściej w NSZ'owe, operujące dziś po lasach nożem i rewolwrem, posyłające skrytobójcze kule w pierś bojowników KRN. My nie mamy wątpliwości, że masy ludowe w olbrzymiej większości, zarówno w mieście, jak i na wsi zrozumiały, uznały i poparły program Krajowej Rady Narodowej, jako program swego wyzwolenia, nie tylko z jarzma najeźdźcy, ale i niewoli gospodarczej i kulturalnej, z nędzy i upośledzenia, które niosły z sobą władzę rodzimych magnatów, obszarników, karteli i całego wstecznicwa emigracyjnego. Jednym z koniecznych powodów tego zrozumienia, uznania i poparcia jest dzisiejszy Kongres, reprezentujący wielotysięczne masy chłopów polskich, zorganizowanych w Stronnictwie Ludowym.

ROLA RUCHU LUDOWEGO

Stronnictwo Ludowe było współorganizatorem i uczestnikiem Krajowej Rady Narodowej od pierwszej chwili jej powstania przed dwoma laty. Tylko nieliczna stosunkowo grupa ówczesnych działaczy ruchu ludowego, skupiających się wokół pisma „Wola Ludu“ zdobyła się wtedy na odwagę zerwania z fałszywą i zgnębłą polityką bloku emigracyjnego, łączącego sanatorów i endeków — z ludowcami — bloku odrzuconego i potępionego dziś już zgodnie przez wszystkich ludowców bez wyjątku.

Doniosłość jednak decyzji podjętej wówczas przez tę politycznie przodującą część działaczy ludowych winna znaleźć uznanie przez cały ruch ludowy, dzielący się dziś, niestety, na dwa przeciwstawiające się sobie odcłamy, nie wdając się w przyczyny, które spowodowały ten smutny i szkodliwy dla sprawy utrwalenia demokracji fakt, że ruch ludowy pozostaje do dziś dnia w rozbiściu — chcę podkreślić z całym naciskiem, że powstanie Krajowej Rady Narodowej nie mogłoby uwieńczyć się zwycięstwem,

gdyby nie znalazła ona od samego początku poparcia i uznania wśród przodującej politycznie części działaczy chłopskich. Dziś, jak gdyby, nie ma w ogóle takich działaczy chłopskich, którzy by nie uznawali Krajowej Rady Narodowej, jej programu, jej roli, jej znaczenia, jako czynnika, który zadecydował o demokratycznej drodze rozwoju Polski. Przyznają to przy najmniej formalnie wszyscy bez wyjątku przywódcy ludowi, nie wyłączając tych, którzy z największą zaciętością zwalczały KRN w pierwszym okresie jej działalności. Wynika z tego przecieć jasno i przejrzyście, że błędem było zwalczanie i nieuznawanie KRN, natomiast słuszną politycznie i dalekowszronną postawą było współdziałanie KRN i wszechstronne jej poparcie od chwili powstania.

Witając wasz Kongres, jako przewodniczący KRN mam więc prawo i obowiązek stwierdzić, że Stronnictwo Ludowe, popierając KRN, przyjmując w niej naj czynniejszy udział, wchodząc w skład Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego, tworząc wraz z innymi partiami politycznymi Rząd Tymczasowy, który doprowadził do powstania dzisiejszego Rządu Jedności Narodowej — zdało egzamin swej dojrzałości politycznej nie tylko słowami i deklaracjami, ale swą czynną postawą udowodniło, że gotowe jest bronić demokratycznej drogi rozwoju Polski, tzn. usamodzielnienia politycznego i gospodarczego zjednoczonych mas ludowych wsi i miast. Nie wątpię, że ocena ta stanie się podstawą ponownego zjednoczenia ruchu ludowego — wzmocnienia przez to siły całego ludu pracującego w walce o utrwalenie demokracji.

NAJWAŻNIEJSZE ZADANIA

Zjednoczenie wszystkich sił ludowych w mieście i na wsi jest w chwili obecnej sprawą najważniejszą, naczelną, najpilniejszą, decydującą o przyszłości naszej sprawy ogólnonarodowej. Historia bowiem postawiła naród polski przed zadaniami, od rozwiązania których zależy nasz byt i rozwój państwowy, nasz poziom gospodarczy i kulturalny, nasza wewnętrzna siła lub słabość, nasze znaczenie międzynarodowe, nasza za-

leżność lub suwerenność. Musimy własnymi środkami, szybko i sprężysto odbudować kraj ze zniszczeń powojennych, uruchomić cały przemysł, nasze porty, żeglugę, koleje, drogi, zasiać pola, zwiększyć ich urodzajność, zasiedlić Ziemię Odzyskaną, usunąć Niemców, umożliwić szybki powrót do kraju wszystkim naszym rodakom, przyjść im z pomocą w zagospodarowaniu się, dać możliwość nauki i oświaty wszystkim, którzy jej pragną. Musimy wszystkie te zadania wypełnić w terminach jak najkrótszych przy maksymalnym natężeniu sił, bowiem szybkie wypełnienie tych potrzeb stworzy niezbędną podstawę dla podniesienia na właściwy poziom całej naszej gospodarki rolniczej i przemysłowej, podstawę dla naszej wytwórczości i gospodarki ogólnonarodowej, podstawę materialną dla rozwoju kultury najszerzych mas ludu polskiego. Bez szybkiego wypełnienia tych potrzeb i tych zadań nie utrwalimy tego dziejowego przełomu, który dokonał się już w naszym życiu politycznym, w naszym układzie sił społecznych, w ustroju prawnym naszej państwowości demokratycznej. Odnieśliśmy pierwsze wielkie historyczne zwycięstwo, otwierając szeroko narodowi i przyszłym naszym pokoleniom demokratyczną drogę rozwoju Polski. Ale zwycięstwo to musimy utrwalic i zabezpieczyć przed zakusami reakcji, a jedynym sposobem utrwalenia tego zwycięstwa jest jak najszybsze podniesienie dobrobytu mas chłopskich i robotniczych, zapewnienie warunków rozwoju naszej inteligencji pracującej. Trzeba pomóc jak najszybciej masom chłopskim w podniesieniu ich gospodarki, urodzajności pól, hodowli, zaopatrzenia w sprzęt rolniczy, w odnowieniu zabudowań, elektryfikacji, w wychowaniu dzieci, kształceniu młodzieży, w ułatwieniu wszechstronnemu rozwojowi kulturalnemu, zawodowemu i gospodarczemu.

PRACA, WYTRWAŁOŚĆ I OFIARNOŚĆ

Trzeba polepszyć robotnikom i pracownikom umysłowym warunki ich pracy i bytu materialnego. Możemy to uczynić szybko — mimo ciężkich ran, zadanych nam przez wojnę, ponieważ usunęliśmy z drogi najważniejsze przeszkody, jakie stały na zawadzie. Odebraliśmy reakcji jej dyktatorską władzę, usunęliśmy obszarników, oddaliśmy we władanie chłopom ziemię, a narodowi wielkie zadania przemysłowe, niezbędne dla podniesienia wytwórczości i przy stosowaniu jej do potrzeb społeczeństwa. Usunęcie tych przeszkód stwarza wystarczające warunki dla utrwalenia zwycięstwa ludowego w dziedzinie politycznej i prawnej. Utrwalenie tego zwycięstwa w dziedzinie gospodarczej wymaga jeszcze wielkiego wysiłku pracy, wielkiej wytrwałości i ofiarności. Na wysiłek ten, na tę ofiarność dla dobra ogólnego, dla umocnienia naszej Rzeczypospolitej potrafimy się zdobyć tak samo, jak potrafiliśmy zdobyć się nań w warunkach bez porównania cięższych, w warunkach straszliwej niewoli, kiedyśmy nie szczędzili swej krwi i życia, byleby Polska smartwychwała.

Dlatego też życzę Waszemu Kongresowi, aby obradował jak najwoocniej nad umocnieniem jedności ludu pracującego, nad utrwaleniem zwycięstwa demokracji polskiej, przez mobilizowanie wszystkich sił narodu do dalszej ofiarnej, wyteżonej pracy w celu podniesienia dobrobytu mas chłopskich i położenia materialnego całego ludu pracującego. Życzę Wam, Obywatele, delegaci, aby zorganizowane masy chłopskie, które reprezentujecie, kroczyły nadal nieugięte pod naszym przewodem w pierwszych szeregach bojowników i obrońców, zdobyte wolności ludu, aby strzegły jej przed zakusami wstecznicwa, aby nikomu i nigdy nie dali się sprowadzić z drogi wytkniętej przez Krajową Radę Narodową, która jest drogą wyzwolenia mas chłopskich z nędzy i upośledzenia, drogą rozwoju i rozkwitu kultury ludowej i drogą umocnienia niepodległości i wielkości naszej Rzeczypospolitej.

Ze zgromadzenia generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych

(Początek na str. 1-ej)

LONDYN, 14.I. (Obsl. wł.). Wstępnym pracem Rady Bezpieczeństwa przewodniczącym będzie przedstawiciel państwa, które ostatnio zostało wybrane do Rady Bezpieczeństwa, a więc w tym wypadku przedstawiciel Australii, minister marynarki Ma-king, który będzie piastował swój urząd przez jeden miesiąc.

Na pierwszych posiedzeniach Rady Angli będą reprezentować Bevin i Cadogan, Stany Zjednoczone — Stettinius, ZSRR — Gromyko lub Wyszyński. Nie jest wykluczone, że komisarz Mołotow przybędzie również do Londynu, lecz wzięłby on wówczas udział tylko w konferencji ministrów spraw zagranicznych. „Daily Mail“ podaje, że jednym z najważniejszych zadań Rady Bezpieczeństwa będzie utworzenie wspólnego komitetu sztabów głównych.

LONDYN, 14.I. (Obsl. wł.). Cztery państwa europejskie, które do końca wojny zachowały neutralność i nie zerwały stosunków z Niemcami, nie zostały przyjęte do ONZ. Państwami tymi są: Szwecja, Portugalia, Hiszpania i Szwajcaria. Czy państwa te albo przynajmniej niektóre z nich będą w przyszłości przyjęte do Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych, o to kwestia zajmująca umysły na sesji ONZ.

W kuluarach dyskutowano nad sprawą ile czasu uplynie zanim reprezentanci państw neutralnych będą mogli być przyjęci do ONZ. Na ogół panuje przekonanie, że Szwecja zgłosi wkrótce swój udział i zostanie przyjęta. Sytuacja Portugalii jest bardzo skomplikowana, a najtrudniejszą ze wszystkich jest sprawa Szwajcarii. Jeden z obserwatorów politycznych sądzi, że Szwajcaria nie zgłosi swego udziału do ONZ przed upływem dwóch, trzech lat i to tylko w wypadku, o ile ONZ przyjmie definitywnie Szwajcarii o jej neutralności tak, jak to uczyniła Liga Narodów po pierwszej wojnie światowej.

Plan operacyjny dla realizacji obowiązkowych dostaw zboża

Srodki wykonania planu operacyjnego opierają się na akcji politycznej, sprawnej organizacji kontroli w gromadach, magazynach przy równoczesnej mobilizacji wszystkich środków transportowych. W czasie wania planu operacyjnego szczególnie dokładnie badana będzie punktualność wydat należności za świadczenia rzeczowe, równe wydawanie premii towarowych i leniężnych oraz uregulowanie zaległości a świadczenia rzeczowe i kwoty należne paratowi świadczeń rzeczowych. Poza tym stosowane będą środki represyjne.

AKCJA POLITYCZNA

W każdym powiecie będą urządzone konferencje z udziałem partii politycznych, przedstawicieli administracji państwowej, kierownika U. B. i M. O., Prokuratury Wojewódzkiej, komisarza ziemskiego, Informacji i Propagandy, oraz Powiatowych Urzędów Samochodowych. Ponadto w konferencjach tych muszą wziąć udział organizacje społeczne: Samopomoc Chłopska, związki zawodowe, nauczycielstwo, duchowieństwo, spółdzielczość, organizacje młodzieżowe „Wici”, Z.W.M. i T.U.R. Uświadomienie społeczeństwa o konieczności obowiązkowych dostaw zboża musi być dokonywane przez zgromadzenia i wiece, jak również przez ciągłe informowanie ludności przez prasę o stanie realizacji świadczeń rzeczowych.

ORGANIZACJA PLANU OPERACYJNEGO

W związku z wzmoczeniem prac mających przyspieszyć dostawy zboża, zostaną delegowane w teren grupy z województwa do powiatów, a z powiatów do gmin, w skład których wejdą pracownicy aparatu świadczeń rzeczowych, administracji, oraz przedstawiciele partii politycznych i organizacji społecznych. Grupy te będą kierowane w okolice, gdzie ludność najbardziej opieszale zdaje świadczenia. W ciągu całego miesiąca czasu, który pozostał do ostatecznego terminu zdania całkowicie świadczeń będą organizowane odprawy wójtów, referentów gminnych świadczeń rzeczowych, sołtysów oraz przewodniczących gromadzkich komisji świadczeń z udziałem kierowników gminnych organizacji partyjnych, duchowieństwa, nauczycielstwa, U. B. i M. O. Powiatowi kierownicy świadczeń muszą opracować szczegółowy plan dla poborców z uwzględnieniem dziennego ściągnięcia dostaw. Celem wzmoczenia dowozu zboża należy stosować współzawodnictwo dla gmin, bacząc przy tym, by przebieg wszystkim zdali świadczenia rzeczowe sętkowie i sołtys. A przy realizacji sank-

cji wobec członków partii stosować pociągnięcie do odpowiedzialności partyjnej.

Poważną rolę w akcji tej odegra sprawność i praca punktów zsypu. Ziemiopłody muszą być przyjmowane bez przerwy, jak również regularnie winno być odprowadzanie nagromadzonego ziarna do magazynów centralnych, względnie stacyj kolejowych. W tym celu należy zmobilizować miejscowy tabor samochodowy, szarwark podwódr oraz paliwo z zapasów innych organizacji dla transportu i omlotu. Poza tym należy wyznaczyć szarwark młócarń motorowych i konnych. W stosunku do opornych będą stosowane

SRODKI REPRESYJNE

Jednym z najłagodniejszych środków represyjnych jest publikowanie spisu osób złośliwie zalegających w obowiązkowych dostawach świadczeń rzeczowych. Drugim

z kolei zarządzeniem represyjnym jest zakazanie urzędowi przyjmowania interesantów nie posiadających pokwitowań z wywiązania się z obowiązkowych dostaw oraz zniesienie ulg kredytowych i przydziału dla zalegających w świadczeniach. Poza tym zostaje wprowadzony zakaz przemianu dla osób, które nie wypełniły obowiązkowych dostaw.

Innym sposobem karania upornych opór i sabotaż wobec świadczeń rzeczowych sprawy będą przekazywane Prokuraturze Wojewódzkiej na podstawie dekretu o ochronie Państwa (art. 10 dekretu P. K. W. N. z dn. 10.4.44 o Ochronie Państwa).

Powyższy plan operacyjny został zaakceptowany przez wszystkich uczestników konferencji.

Na zakończenie konferencji zabrał głos ob. wojewoda, który powiedział:

Dzień 3 stycznia zdecyduje o przyszłości naszego narodu

Pracownicy i robotnicy instytucji lubelskich przyjęli z entuzjazmem wydanie dekretu o upaństwowieniu wielkiego i średniego przemysłu, uchwalonego na posiedzeniu KRN w dniu 3 stycznia. Dla wyrażenia swej solidarności z uchwałą KRN zebrał się na wiec w niedzielę w sali kina „Apollo”, gdzie uchwalili rezolucję, wyrażającą uznanie dla KRN i Rządu Jedności Narodowej za dekret, który wyklucza z życia Narodu Polskiego wyzysk rekinów kapitalistycznych. Uchwała ta gwarantuje podniesienie stopy życiowej robotników, oraz zwiększenie wydajności pracy.

Robotnik pracujący ze świadomością, że trud jego idzie na dobro całego narodu, a nie dla wzbogacenia się kapitalisty, będzie pracował ofiarniej i wydajniej. Pozwoli to Polsce szybciej dźwignąć się z ruin powojennych i utrwalić swoją suwerenność polityczną.

Jednomyślność KRN w uchwaleniu tego zasadniczego dekretu, daje gwarancję, że i w innych ważnych dla kraju sprawach, cały obóz demokratyczny będzie jednomyślny.

Wiec zagał ob. Petruczyński, powołując do prezydium przedstawicieli miasta w osobach: prezydenta Włodarskiego i prezesa MRN — Dymowskiego, przedstawiciela DOW ppłk Jekiela, przedstawiciela Kuratorium Okręgu Szkolnego Lublin — kuratora Ojak-Krzemienia, przed-

stawiciele partii — ob. ob. Ochaba i Szolta, przedstawiciela OKZZ ob. Bogusławskiego, oraz działaczy robotniczych ob. ob. Włodarskiego, Ryczka i Paszyka.

Na wiecu przemawiali: ob. Ochab, ppłk Jekiel, b. Bogusławski oraz ob. Kurek.

Po jednomyślnym uchwaleniu wspomnianej rezolucji zebrani uczcili jednomyślną ciszą poległych w walce z reakcją demokratów.

Otwarcie świetlicy pracowników Urzędu Wojewódzkiego

W dniu 12 bm. odbyło się uroczyste otwarcie świetlicy pracowników Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego. Uroczystość ta zbiegła się z rocznicą pracy ob. Różgi na stanowisku wojewody lubelskiego. Otwarcia dokonał ob. Różga, podkreślając rolę świetlicy w życiu pracowników, która ma zapewnić możliwość miłego wypoczynku, kul-

turalnej rozrywki i współzycia koleżeńskiego.

Po przemówieniu ob. wojewody odbyła się część artystyczna, w której wziął udział chór „Echo” pod batutą prof. Chyły i skrzypaczka Bielska.

Świetlica wyposażona jest w radio, pianino, biblioteczkę oraz czytelną czasopism, dzienników, tygodników i periodyków literackich. Poza tym są gry: szachy i warcaby.

Świetlica przy Urzędzie Wojewódzkim jest pierwszą na terenie województwa lubelskiego, zorganizowaną dla pracowników umysłowych, gdyż wszystkie inne dotychczas przeznaczone były dla pracowników fabrycznych.

Ostatnie dni sprzedaży losów.

do 1-szej klasy
w szczęśliwej kolekturze

„ORBIS”

LUBLIN

Krak.-Przedm. 62

N. KŁOSOWSKI

14)

Klejnoty Buddy

POWIEŚĆ DLA MŁODZIEŻY

— Gdzie jest mój prędko!
— Powoli, mister. Proszę się nie gorączkować! Powiem wszystko. Tylko proszę zapomnieć, że słyszał pan to ode mnie! Czy mister może mi przyrzec całkowitą dyskrecję?

— Tak jest, przyrzekam.

— Dobrze. Siostra pana, mister John, jest na „Wyspie żółtego smoka”, uprowadzona przez nacjonalistów cejlońskich! To wszystko!

— Gdzie leży „Wyspa żółtego smoka”?

— Nie wiem, mister...

— W takim razie znajdę ją na mapie.

— I ją tak myślę, mister.

— Dziękuję ci, Mallik. W tej chwili nie potrafię odpowiednio zapłacić ci za twą bezcenną przysługę. Ale będzie mi przyjemnie, jeżeli zechcesz wziąć tę drobność!

Wyjął z kieszeni piękny, złoty zegarek (był to drogi dar matki!) i podał go bojowi. Ten nie drgnął nawet. Stał, jak dotąd bez ruchu, zimny i obojętny na wszystko. Tylko w oczach palił się płomyczek ironii.

— Weź, Mallik! — nalegał John zdenerwowanym, nieswoim głosem.

— Dziękuję, mister. Proszę tylko zapomnieć, że słyszał pan to wszystko ode mnie..

— Dałem ci na to moje słowo.

— I jeszcze jedno. Mister Stefan ma przestać mi śledzić, bo taka zabawa może się źle skończyć... Ostrzegam!

— Dobrze, postaram się o to.

Boj skinął głową i powoli zaczął oddalać się w stronę domu. Rozmowa była skończona. John został sam, pełen najsprzeczniejszych uczuć i myśli. Nie wiedział co ma sądzić o tym wszystkim. Zerwał się z ławki, pobiegł do swego pokoju, gdzie rozłożył na stole atlas geograficzny i, pochylivszy się nad mapą, zaczął szukać „Wyspy żółtego smoka”, na której miała przebywać EL. Przerzucił kartę za kartą, ale daremnie, bo wyspy podobnej nazwy nie znalazł. W duszy jego poczęło kielkować podejrzenie. Mógł przecież paść ofiarą oszustwa! Tym bardziej, że rola boja w tej całej sprawie nie została wyjaśniona. Wreszcie zamknął atlas. „Może pan Parker zna „Wyspę żółtego smoka”, pomyślał i zaraz udał się do pokoju nauczyciela.

Pan Parker czytał właśnie swój ostatni wiersz na cześć „zielonej Szkocji”, kiedy John wszedł do izby. Roztargnionym wzrokiem objął chłopca, pragnąc poznać się go jak naprędzej.

— Co powiesz, John?

— Chciałem zapytać o „Wyspę żółtego smoka”!

— Pierwszy raz słyszę o takiej wyspie.

— Mam tutaj atlas...

— W takim razie poszukamy obaj!

Pochylił się nad mapą. W zupełnym milczeniu przebiegali wzrokiem morza, oceany, lądy, wyspy, zatoki i cieśniny. Pan Parker wycierał nerwowo zapaniałe szkła, mrużąc coś nieprzyjemnego. Nie znoził bowiem, by ktoś mu zabierał cenny czas i to do tego w godzinach natchnienia. I, jakby jeszcze na złość, John zapytał go o tę przeklętą wyspę!

Kiedy już przejrzyli wszystkie mapy, nauczyciel sięgnął po Encyklopedię. „Żółtego smoka wyspa”, odczytał z radością. Wyjaśnienie było krótkie, zdawkowe: „Małutka wysepka w Zatoce Bengalskiej”. Plantacje bawełny i trzciny cukrowej...”

— Szkoda, że nie ma wzmianki o ludności tej wyspy! — rzekł John.

— A po co? — oburzył się nauczyciel. — Wszak wszyscy jesteście dziećmi jednego Ojca — ciągnął tonem wykładu. — A glob ziemski, to mieszkanie jednej wielkiej rodziny! Dlatego należy znieść bariery, oddzielające, jak więzienne kraty, narody od narodów, państwa od państw..

John, przeczuwając początek wykładu o „powszechnym braterstwie ludów” (a wykłady takie słyszał już kilkadziesiąt razy), postanowił jak najszybciej opuścić mieszkanie nauczyciela. Podziękował więc za przysługę i nie czekając na koniec oracji, wybiegł na korytarz. Znowu zasiadł do stołu i, pochylivszy się nad mapą, badał Zatokę Bengalską. Mijały długie chwile a on wciąż śledził nad atlasem.

(d. c. n.)

